

27. 08. 2008

Uchwała Nr
Rady Miasta Lublin
z dnia

**w sprawie nadania nazw ulicom położonym w granicach
administracyjnych miasta Lublin**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) – Rada Miasta Lublin uchwała, co następuje :

§ 1

- 1.Ulicy oznaczonej nr 1 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : **ul. Zdzisława Jamrożka.**
- 2.Ulicy oznaczonej nr 2 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: **ul. Ignacego Czumy.**
- 3.Ulicy oznaczonej nr 3 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : **ul. Daliowa.**
- 4.Ulicy oznaczonej nr 4 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : **ul. Migdałowa.**
- 5.Ulicy oznaczonej nr 5 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : **ul. Pierwiosnkowa.**
- 6.Ulicy oznaczonej nr 6 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: **ul. Nagietkowa.**
- 7.Ulicy oznaczonej nr 7 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : **ul. Mieczykowa.**
- 8.Ulicy oznaczonej nr 8 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : **ul. Daktyłowa.**
- 9.Ulicy oznaczonej nr 9 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : **ul. Korzenna.**
- 10.Ulicy oznaczonej nr 10 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: **ul. Kłosowa.**
- 11.Ulicy oznaczonej nr 11 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : **ul. Zielna.**
- 12.Ulicy oznaczonej nr 12 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : **ul. Szlachecka.**
- 13.Ulicy oznaczonej nr 13 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : **ul. Magnacka.**

14. Ulicy oznaczonej nr 14 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: **ul. Zaściankowa.**

15. Ulicy oznaczonej nr 15 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: **ul. Przysiółkowa.**

16. Ulicy oznaczonej nr 16 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: **ul. Chłopska.**

17. Ulicy oznaczonej nr 17 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: **ul. Plebańska.**

18. Ulicy oznaczonej nr 18 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: **ul. Lubczykowa.**

19. Ulicy oznaczonej nr 19 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: **ul. Czernicowa.**

20. Ulicy oznaczonej nr 20 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: **ul. Kwitnąca.**

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta

z. PREZYDENTA LUBLINA

prof. nadzw. dr hab. inż. Stanisław Pie
Zastępca Prezydenta

ZASTĘPCA DYREKTORA

mgr inż. Joanna Gajak

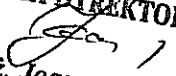
UZASADNIENIE.

Uchwalony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego powoduje powstanie nowych dróg publicznych .

Postępujące geodezyjne podziały nieruchomości oraz planowane inwestycje budowlane w tym terenie miasta Lublina, wymagają nadania nowych nazw powstającym ulicom.

Propozycja uchwały wychodzi naprzeciw oczekiwaniom i potrzebom społecznym.

Nowe nazwy ulic nawiązują do dotychczasowego nazewnictwa ulic w tym rejonie miasta i zostały pozytywnie zaopiniowane przez zespół d/s nazewnictwa ulic i placów publicznych w mieście Lublinie powołany przez Prezydenta Miasta Lublin.

ZASTĘPCA DYREKTORA

mgr inż. Joanna Gajak

Czuma Ignacy Karol (1891-1963) przedwojenny poseł do Sejmu, autor preambuły do Konstytucji kwietniowej, profesor Katolickiego Lubelskiego, skazany i oskarżony za działalność antypaństwową.

Urodzony 22.X.1891 w Niepołomicach, woj. Krakowskie. Po ukończeniu szkoły podstawowej i po uzyskaniu świadectwa dojrzałości w gimnazjum w Bochni wstąpił na Uniwersytet Jagielloński na wydział Prawa. W czasie pierwszej wojny światowej został zmobilizowany do armii austriackiej. W 1915r. dostaje się do niewoli rosyjskiej, którą spędza początkowo na Uralu, a potem na Ukrainie. Do niepodległego już kraju wraca po 4 latach tułaczki w 1919r. Po powrocie z niewoli poświęcił się studiom na Uniwersytecie Jagiellońskim. W styczniu 1922r. Uzyskał tytuł doktora. Dwa lata później habilitował się. Po studiach przyjął propozycje pracy na KUL, gdzie w 1925r. Został profesorem skarbowości i prawa skarbowego na Wydziale Prawa i Nauk Społeczno-ekonomicznych. W l.1926-1928 pełnił funkcję dziekana tego wydziału. W latach 138-39 profesor.

Od 1928r. Czuma był członkiem Polskiego Stronnictwa Katolicko-Narodowego. W 1930r. Uzyskał mandat posła.

Po zajęciu Lublina przez Niemców 11 listopada 1939r., został aresztowany przez gestapo i osadzony w więzieniu na Zamku w Lublinie. Oskarżony o prowadzenie działalności konspiracyjnej w więzieniu na Zamku Czuma przebywał 5 miesięcy. Został zwolniony na wiosnę 1940r. Po wyjściu na wolność wraz rodziną wyjechał do Niepołomic, gdzie zaangażował się w organizację tajnego nauczania. W Niepołomicach przebywał do wiosny 1945r. Po powrocie do Lublina podjął ponownie pracę wykładowcy na KUL.

Od 1949 roku Czuma był poddany agenturalnemu rozpracowaniu jako znany lubelski działacz katolicki, został zatrzymany 23 stycznia 1950r.

W czasie śledztwa ustalano, że w l. 1945-46 Czuma ściśle współpracował z organizacją Wolność i Niezależność.

W sierpniu 1950r. Przed Wojskowym sądem Rejonowym w Lublinie odbyła się rozprawa sądowa.

Jak się można było spodziewać zapadł wyrok skazujący. Czuma otrzymał 10 lat więzienia, 5 lat pozbawienia praw obywatelskich oraz przepadek mienia na rzecz skarbu państwa. Z dekretu o amnestii z dn. 22 lutego 1948r. Zmniejszono karę pozbawienia wolności z 10 lat do 5. Sąd nie zastosował względem Czumy amnestii z października 1945r. 25 lutego 1951r Czuma został przetransportowany do więzienia w Rawiczu. Po odbyciu 3 lat więzienia w styczniu 1953r. Został zwolniony i powrócił do Lublina.

Czuma liczył na pomoc ze strony prymasa Stefan Wyszyńskiego. W czasie odwiedzin od rodziny otrzymał sygnał, że tak się dzieje. Prymas dokonał starań by w stosunku do Czumy zastosowana została amnestia z 1945r.

Po wyjściu na wolność Czuma poddany był pełnej kontroli ze strony lubelskich władz bezpieczeństwa.

Po październiku 1956r. Czuma został zrehabilitowany, z tym że nie uzyskał prawa nauczania na wyższych uczelniach. Po interwencji Wyszyńskiego został zatrudniony na KUL. Czuma pod naciskiem Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego z początkiem roku akademickiego 1960/61 przeszedł na emeryturę, ale nadal prowadził wykłady na KUL za zgodą rektora KUL. Zmarł 18 kwietnia 1963r.

ZASTĘPCA DYREKTORA

mgr inż. Joanna Gajak

Zdzisław Mieczysław Jamrożek, ur. 4 V 1942 r. w Blizocinie pow. lubartowski, zm. 15 VI 1989 r. w Warszawie.

Mimo niepełnosprawności (niewidomy i dotknięty gościem postępującym), aktywny działacz opozycyjny. Wieloletni pracownik Spółdzielni Inwalidów Niewidomych im. Modesta Sękowskiego w Lublinie jako mistrz rzemiosła szczotkarskiego. Współpracował z opozycją od 1976 r., począwszy od zbiórki pieniędzy na rzecz represjonowanych robotników z Radomia. Styczeń 1977 r. wspólnie ze Stanisławem Witerem wystosował i upublicznił list - polemikę z tekstem Mariana Kuszewskiego na temat wydarzeń czerwcowych, opublikowanym na łamach „Trybuny Ludu”. W jego mieszkaniu przy ul. Hutniczej 20/5 od początku 1977 r. odbywały się spotkania z udziałem działaczy lubelskiej opozycji, m.in.: Zdzisława Bradła, Janusza Krupskiego, Mariana Piłki. Od października istniał tam Punkt Konsultacyjno-Informacyjny ROPCiO i pierwszy w kraju Klub Swobodnej Dyskusji.

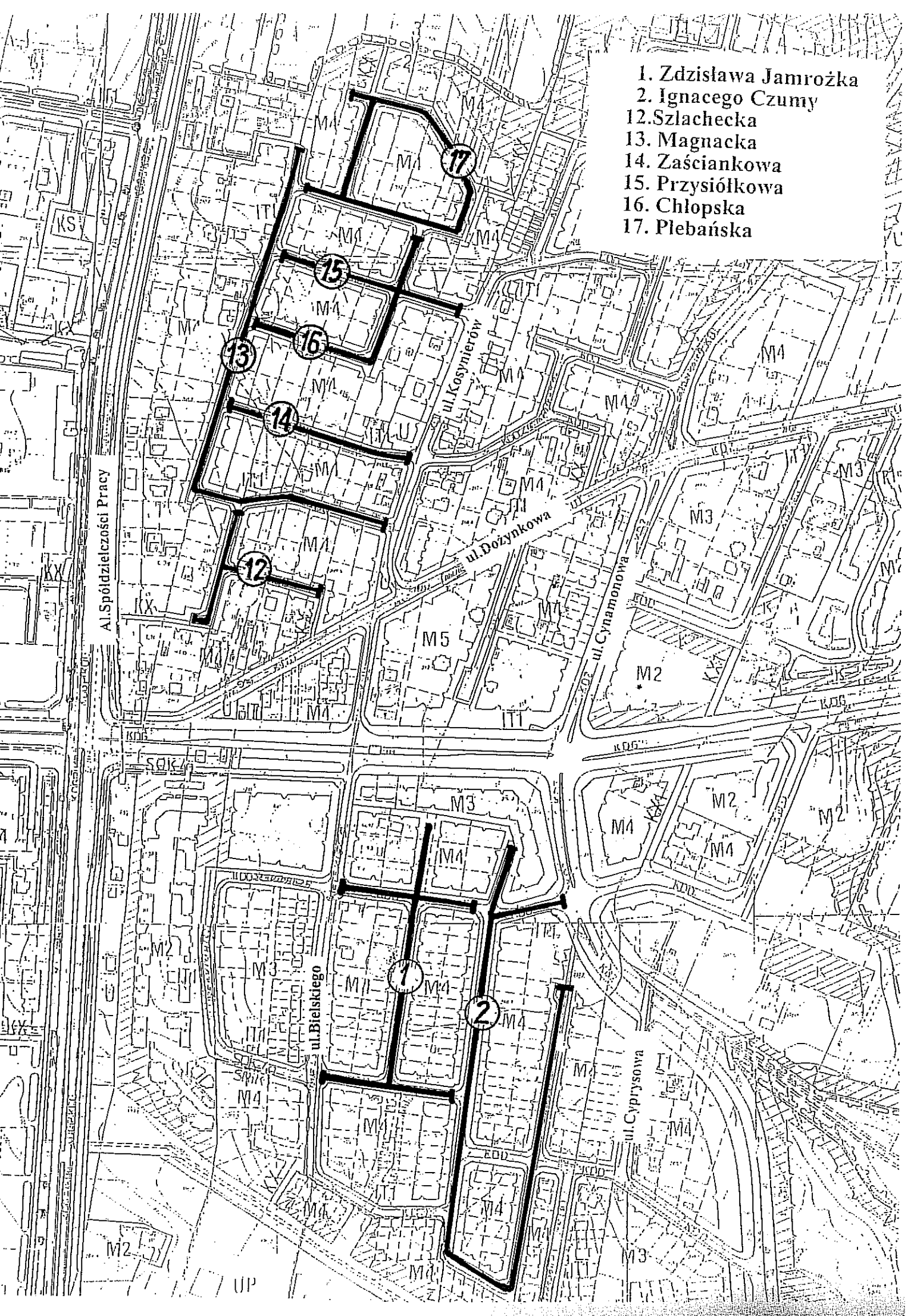
1978 i 1979 współorganizator akcji zbierania podpisów w Lublinie pod petycją w sprawie transmisji mszy w radiu i telewizji. Sygnatariusz dokumentów uczestników ROPCiO, m.in. w marcu 1979 listu – protestu do wojewody lubelskiego (wspólnie } ze Zbigniewem Karpowiczem, Teresą Koprowską, Jerzym Malinowskim, Tomaszem Mrozem i Stanisławem Witeerem) przeciwko odsłonięciu w Lublinie pomnika Bolesława Bieruta. Wrzesień 1978 r. członek Rady Zespołów Inicjatywy Obywatelskiej; grudzień 1978 r. członek Rady Funduszu Praw Człowieka.

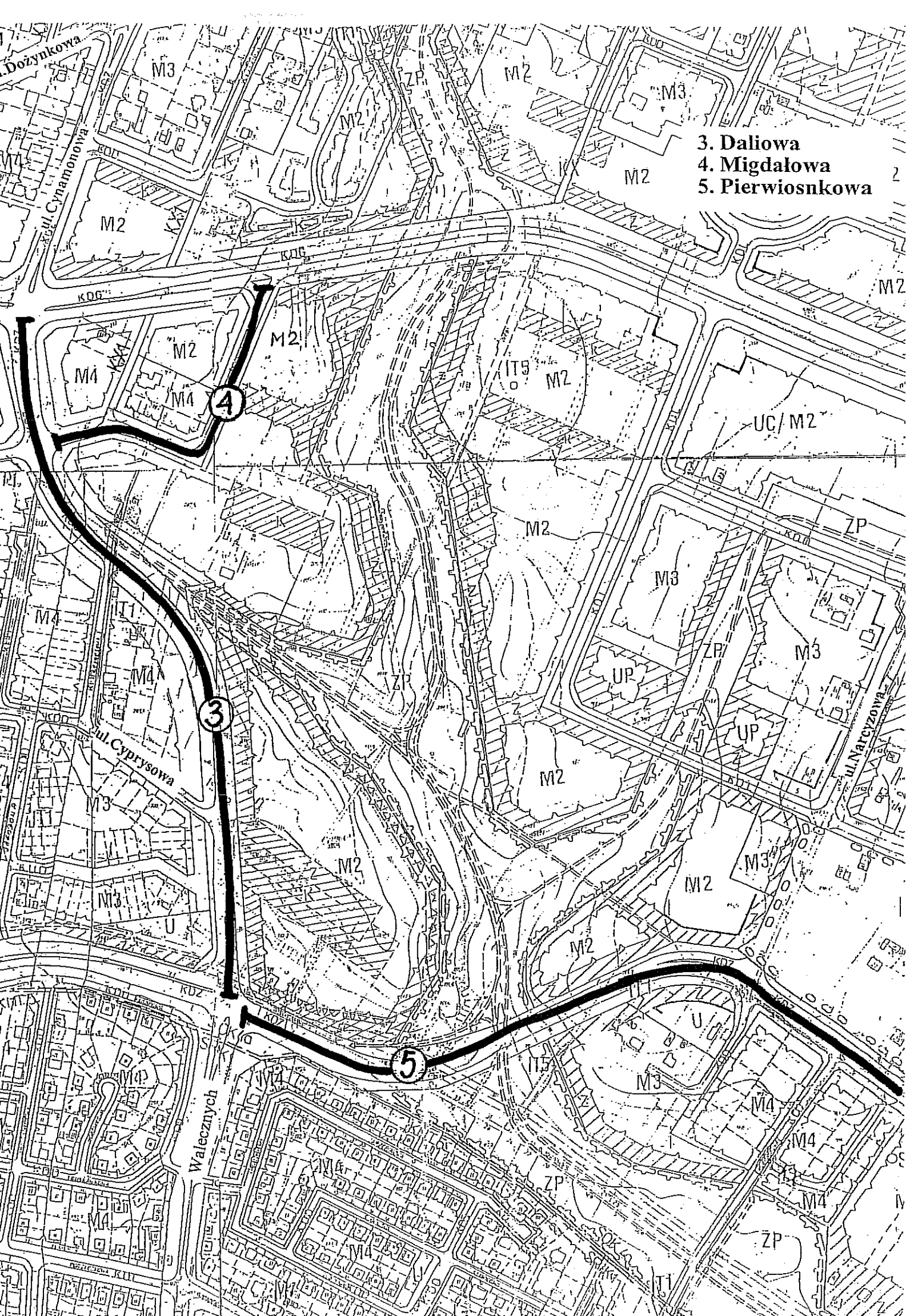
Od września 1979 r. członek KPN. W swoim mieszkaniu prowadził Biuro Informacyjne KPN. 1979 wybrany w skład Rady Politycznej KPN. Luty 1980 r. zgłoszony na listę KPN kandydatów do Sejmu PRL z Lublinie (razem ze Stanisławem Franczakiem i Januszem Piotrowskim). Lipiec 1980 wspólnie z Januszem Piotrowskim przygotował „Raport o łamaniu praw człowieka i obywatela przez władze PRL na terenie miasta Lublina i okolic od połowy 1977 r. do 15 lipca 1980 r.”, przeznaczonych dla uczestników konferencji KBWE w Madrycie. Od września 1980 r. członek NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego nie podejmował szerszej działalności podziemnej.

ZASTĘPCA DYREKTORA

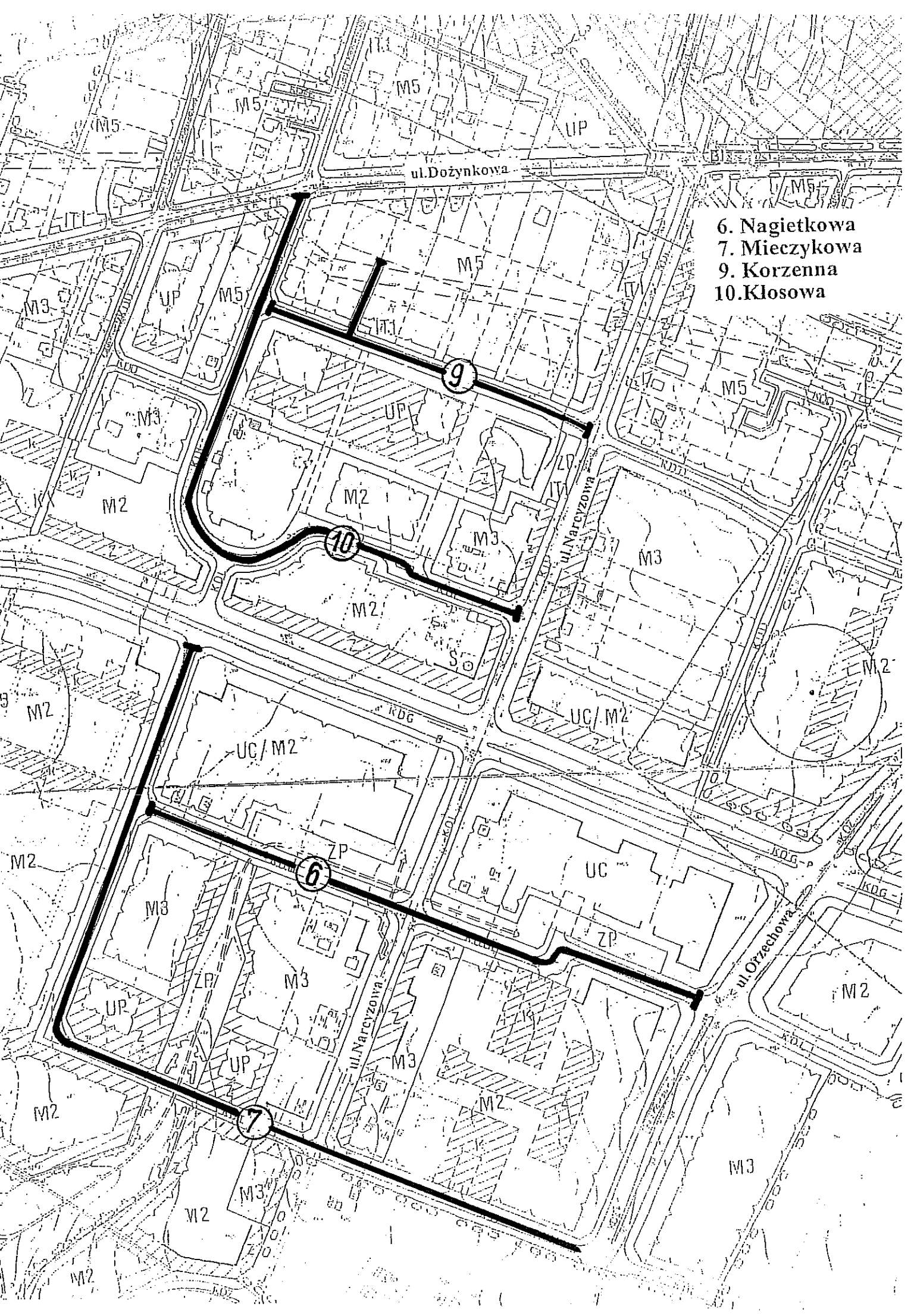

mgr inż. Joanna Gajak

1. Zdzisława Jamrożka
2. Ignacego Czumy
12. Szlachecka
13. Magnacka
14. Zaściankowa
15. Przysiółkowa
16. Chłopska
17. Plebańska

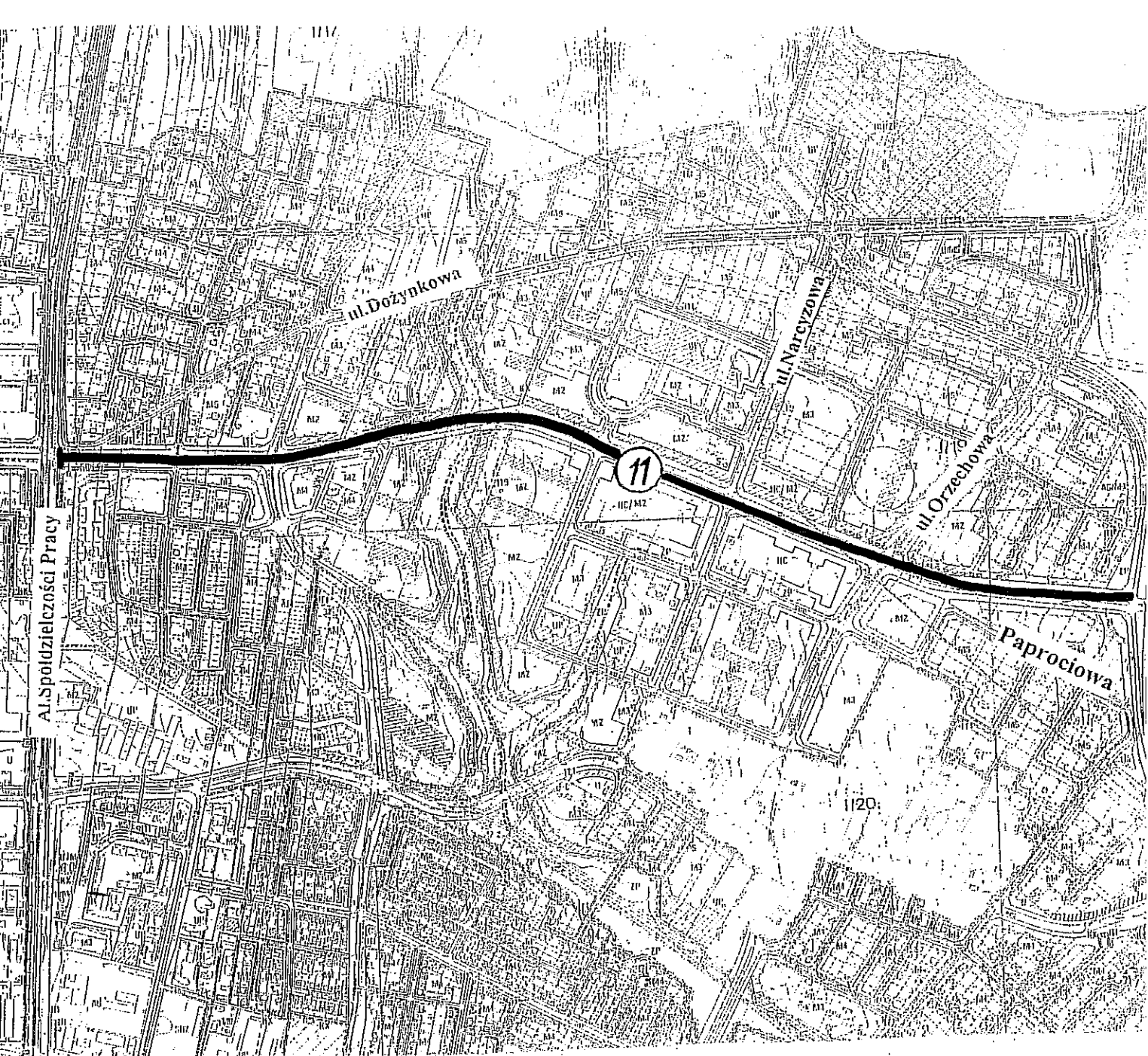

- 3. Daliowa
- 4. Migdałowa
- 5. Pierwiosnkowa

- 6. Nagietkowa
- 7. Mieczykowa
- 9. Korzenna
- 10. Kłosowa

11. Zielna